

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 310.

Solgte Sæsson.

75de Møde.

Tirsdagen den 8de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Sjæbning (fortsat): Den ærede Minister har ved sin Fremstilling af Sagen under første Behandling sagt: „Jeg bringer her en Lov, det er ikke nødvendigt, at den bliver vedtagen, (som den foreligger, den er vel ledsaget af en Contract, men deri kan stee meget betydelige Forandringer; hos Engländerne kan man faae Alt, naar man kun betaler.“ Han har tillige paa en vis Maade antydet, hvor — saa at sige — Døren stod aaben, jeg troer endog, han har givet en Antydning af, indenfor hvilken Begrænsning man skulde holde sig. Den Uddet, den ærede Minister har anvist os, er den at tage af Brutto-Indtægten for Driften, og den ærede Ministers Idee er optagen i det under Nr. 18 stillede Endringsforslag. Jeg har ikke hørt, at den ærede Minister har udpeget dette Endringsforslag som et af dem, han kunde gaae ind paa, og dog er det ganske stillet i Henshold til hans egen Angivelse i Tal og Anordning. Forskjellen ved at tage de to Maader, for at indvinde Fordeel af Banen, er jo aabenbart den, at ved at fordre endeel af Bruttoindbyttet faaer Statskassen altid Noget, og ved derimod at være tilfreds med Noget efter 5 pCt. af Nettoindbyttet faaer Statskassen Intet, idetmindste er det overordentlig usikkert, om den faaer Noget. Hvorfor flyder man det Sikke fra sig, hvorfor holder man sig ikke til det? Den

ærede Minister anførte dengang som en Grund, at Befolkningen skulde finde en bedre Behandling af Jernbanedirecteuren med Hensyn til Om sætningen paa Banen, naar man tog af Nettoindtægten — altsaa egentlig en Driftscontract ved Siden af Banens Bygning, thi naar Op sigelse kom, saa stode de ganske sondrede fra hinanden — end naar man gik ind paa at tage af Bruttoindtægten. Jeg har ikke kunnet forstaae det Mindste deraf, og det er mig endnu i dette Dieblit umuligt at see, hvori Forskjellen ligger; men jeg skal sige den ærede Minister en Forskjel, som ligger deri, og som han maaskee ikke selv har været opmærksom paa. Det kan ikke være undsluppet hans Opmærksomhed, at der er en Mængde her i Landet, navnlig af dem, der have med Ingenieurvesenet og Forretninger af den Art at gjøre, der ønske, at Jernbanerne i det Hele skulde blive Statsbaner og drives for Statens Regning. Naar man altsaa nu først kunde sætte det igjennem at faae en Jernbane bygget alene for Statens Regning, som altsaa hører Staten til, saa har man allerede Underlaget for den anden Betingelse; og naar man dernæst kunde faae opsagt Driften, som er stillet temmelig ugunstig, og som er opsigelig, saa havde man det andet Middel til at faae det gjort til en Stats sag. Ministeren stød dette fra sig ved første Behandling, og det med fuldkommen Ret; han sagde: Vi ville ikke have den Mængde af Bestillingsmænd under Staten; men han aabner selv Døren for dem ved at gaae ind paa et Driftssystem, som ikke nøiere hænger sammen med Banens Bygning, saa at det ikke kan sondres derfra. Naar vi nu tænke os denne Driftscapital laant og anskaffet til